

Totalt gennemført udstilling om hverdagens oversete fund

6 stjerner

Lasse Krog Møller skildrer verden gennem indsamlinger af blandt andet cigaretskodder. – Foto: Kunsthal Aarhus

4. april 2018, kl. 0:00
Mai Misfeldt

Lasse Krog Møllers udstilling ”Ephemera Mundi – Den oversete verden” i Kunsthal Aarhus er sjældent gennemført. Der er ikke den detalje, der ikke er tænkt over. Hvert rum er malet i sin farve, hvert rum har sit tema, og hver eneste ophængning er en æstetisk fornøjelse

Når man taler om samlere, tænker man tit på folk, der samler på værdifulde ting, der med tiden akkumulerer endnu mere værdi. I den helt anden grøft findes så dem, der samler til hobe, fordi de ikke kan skille sig af med tingene. Kunstneren Lasse Krog Møller, født i 1972, hører til en tredje kategori af samlere.

Hans praksis handler om at samle oversete og værdiløse ting, ikke for at få en stor samling, men derimod for, gennem en æstetisk organisering af de uanseelige fund, at få dem til at fortælle noget om os selv. Man kunne også sige, at det handler om at bringe de oversete ting i tale på en æstetisk, overraskende og omsorgsfuld måde, der rummer lige dele imiteret antropologisk undersøgelse, poetisk fornemmelse og humoristisk overskud. Selv har han i et interview sagt, at ”interessen for at ’musealisere’ det diminutive og det oversete er et tema eller en metode, der er gennemgående for mine værker”.

I Kunsthal Aarhus kan man opleve hans værker på en på alle måder delikat og underfundig retrospektiv udstilling. Udstillingen fordeler sig over fem rum, hvor det sidste også er en læsesal.

Hvert rum har sin distinkte farve, fra mørk blågrøn over mørkerød, karrygul og til pistaciegrøn. Farver, der smager af 1950'erne, et årti, som Lasse Krog Møller på mange måder synes at have en særlig affinitet til.

Første rum er afdelingen for "Ingenting". Her finder vi for eksempel samlingen af 224 stykker himmel (2003/2018), som er en collage af 224 ganske små farvede rektangler, der viser sig at være fotografiske udsnit af lidt himmel. Neden under hvert billede står stedet skrevet med skrivemaskineskrift på små lapper. Det var nat i New York, ser man, let diset blå himmel i Kalundborg, og findes der virkelig et sted, der hedder Pilatus, ja, det gør der, det er et bjerg i Schweiz, og derfra får vi en næsten mørkeblå bid luftrum.

Værket er smukt i sig selv, som et farvekort i uorden, og peger derudover på det dokumentariske problem – derudover på alle disse potentielle historier om steder, og den filosofiske eftertanke omkring, at himlen ikke lader sig stedfæste.

Som den arkivariske kunstner, han er, opererer Lasse Krog Møller med museale former som tavlen, planchen og montren. En tom montre med to hylder har titlen det forladte museum ("Museum Abandon II"). På den øverste glashylde er objekterne kun til stede i form af det omrids, de har efterladt som fravær af støv (der, hvor genstandene har ligget, er der intet støv). På den nederste hylde er de kun til stede som fravær af solblegning (der, hvor genstanden har ligget, er stoffet ikke bleget). Hvilke genstande der oprindeligt lå der, fremgår af små numre og et ark over samlingens fraværende indhold af hverdagsting. Der er vitterligt ingenting, men vi ser det alligevel. Museer er både konkrete samlinger af ting, men også en form for fantasmer.

I det mørkerøde rum finder vi samlinger af forskellige objekter. For eksempel "Samlingens afd. f. fundne cigaretskod", hvorfra der vises tre tavler med cigaretskod. Et cigaretskod er affald, men i Lasse Krog Møllers hyperæstetiske iscenesættelse træder de pludselig frem som 440 individuelle repræsentanter af en særlig art, der naturligvis kan inddeles i forskellige underarter. Hvert eneste skod er sat på tavle med nål, alle er de forsynet med bittesmå maskinskrevne angivelser af art (Prince, King's, ukendt mærke og så videre), fundsted og dato, som var det sjældne sommerfuglearter.

Hvad fortæller et menneskes præference for et specifikt cigaretmærke og den måde, det skodder sin cigaret på, egentlig om vedkommende? Pludselig betragter man sin egen art, de spor, den efterlader i hverdagsrummet, som var man kommet til Jorden fra en fjern planet.

Kunstneren har endvidere udfærdiget en hel planche, der på bedste darwinistiske vis og i en bevidst museal og selvhøjtidelig æstetik beskriver ”skoddernes habitære og morfologiske forhold”. Det er helt alvorligt morsomt.

I samme rum hænger også samlingen af indkøbssedler, som Lasse Krog Møller har fundet rundtomkring. Man falder i staver over de forskellige skrifttyper, gætter på, hvilken person der gemmer sig bag den sirlige skråskrift eller den runde formskrift som den, der 07.06.03 skulle huske at købe ”skinkestrimler, snolder, peber rød-gul, reven ost, gule post-it” omkring Vesterbro Torv i Aarhus. Man kan lære en del om danskernes spisevaner ud fra disse sedler.

Rørende er også ”Samlingens afdeling for fundne sedler, meddelelser, beskeder, breve og andre dokumenter”, der strækker sig lige fra meget private breve til et absurd ægteskabstilbud på dansk og engelsk, og blandt andet rummer sproglige guldkorn af Helle Hellesk tilsnit som for eksempel en besked til en anden Helle fra Natasha med flere: ”Hej Helle. Vi vil gerne bruge dem der handsker i morgen, når det er vi skal ned i billedkunst og male. Kommer de selv der ned el. skal vi selv hente dem?”

I det tredje rum handler det om geografi og kortlægninger, her finder man serien om Vanløses monumenter, hvor alskens ting i byrummet fotograferes og navngives som monument, og samlingen af alle frisørsaloner på Amagerbrogade, som Lasse Krog Møller udgav i form af et leporelløhæfte i 2015, men som her er foldet ud som en lang frise:

”De 4 Hårtider”, ”Hairtech”, ”Salon de Fetes”, ”Harmony”, ”Director’s Cut”. Man stopper pludselig op og tænker på alle disse mere eller mindre opfindsomme frisørnavne og på, hvad de fortæller om os som sprogdannende art.

Man kan blive ved med at komme på eksempler fra udstillingen. Som ender smukt i et læserum, hvor man kan slå sig ned ved et ottekantet bord, med en hel buket farvestrålende arkitektlamper i centrum, og fordybe sig yderligere i Lasse Krog Møllers univers. Det får man lyst til. Han tager hverdagens tegn og gerninger, som jo ligger og dirrer mellem det banale og det absurde, alvorligt og turnerer dem i en tør, arkivarisk og fundamentalt set skøn æstetik. Det er totalt gennemført, forførende, skarpt tænkt og sjovt.

Sammen med udstillingens kurator, Peter Ole Pedersen, har Lasse K. Møller skabt et leksikalt værk – et såkaldt Konversationsleksikon – over kunstnerens produktion med bidrag fra over 40 kunstnere og forskere. Værket udkommer i denne måned på forlaget Antipyrene.

Kommentarer

Andre læser lige nu

Debat 03.04.2018 00:00

Sanne Bjerg

Jeg længes efter den dag, hvor alle systemer – forældreintra, netbank, hele internettet – går ned

Vi bliver nødt til at generobre kontrollen. Sætte spørgsmålstegn ved den teknodeterminisme, der tager det for givet, at digitalisering på alle områder er et must, skriver Sanne Bjerg

03.04.2018 00:00

Af Elisabeth Yskes

12-årige Rosie fra Tanzania: Vi skal ikke omskæres – vi skal elskes

13-årige Neema og 12-årige Rosie fra Tanzania er flygtet til et krisecenter, fordi deres familier ville omskære dem. På trods af at omskæring af piger er ulovligt i Tanzania, bliver hundredvis af piger stadig omskåret. For nylig besøgte pigerne Danmark, fordi de medvirker i dokumentarfilmen ”I din datters navn”, som blev vist på den københavnske dokumentarfilmfestival CPH:DOX

Debat 03.04.2018 00:00

Salomon Nagui Manino

Farvel Danmark: Min historie om 15 år i det danske asylsystem – håbet brast, men troen bærer

Salomon Nagui Manino er møbelsnedker fra Guinea i Vestafrika. I dag bliver han udsendt af Danmark. Dette er Salomons historie